

Uobičajilo se u današnje vrijeme stavljanje darova pod božićni bor. Ako su lagani onda ih se i vješa, no najčešće su za to preteški. Darovi su dakako namijenjeni djeci koja im se jako vesele. Trebali bi ti darovi podsjećati na Božje darove kojima nas Bog dariva o Božiću darujući nam svoga Sina - Isusa.

"Sveto ime" je ovaj put krenulo obrnutim putem. Možda putem betlehemske pastira, a svakako putem Triju Kraljeva, naime donoseći darove ISUSU. Darove kojima je, NJEMU u čast, okitilo božićni bor. Znamo da se tim darovima Isus, malo dijete, jako veseli. A ima još mjesta na boru....

Izdaje: ŽUPNI URED RISIKA, 51516 Vrbnik; e-mail: nikola.radic@ri.t-com.hr

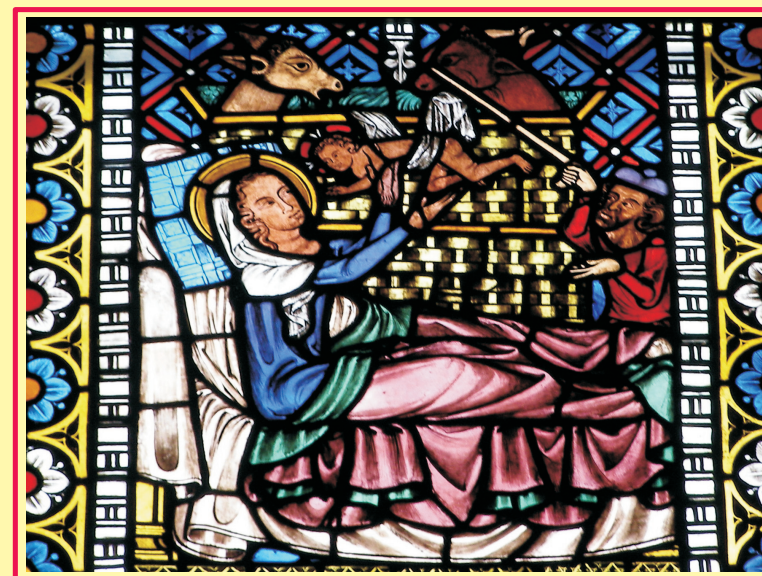

SVETO IME

župni bilten - RISIKA

BOŽIĆ 2011.

Broj: 53(240)

**RADUJTE SE,
NARODI,
KAD ČUJETE GLAS
DA SE ISUS PORODI**

...

"IDILA" BETLEHEMSKE ŠTALICE

Već davno je kršćanski puk navikao Božić uvijati u celofan, kruniti ga zvjezdicama, obrubiti ga svjetlucavim lampicama, obavijati ga u tipičnu božićnu dekoraciju... Obična štala za domaću stoku postala je idilična štalica u kojoj malo, novorođeno dijete griju svojim dahom vol i magarac ustupajući mu svoje jaslje za kolijevku. I niz detalja smo izmislili kako bismo događaj rođenja Sina Božjega učinili sebi nekako bliskijim, dražim, prihvatljivijim...

I ne bi u tome moralo biti ništa loše dok god nismo prelomno Otajstvo ljudske povijesti sveli na tu simpatičnu idilu kojoj se od godine do godine veselimo i trudimo se da bi upravo tako i naša djeca zapamtila što je Božić: idilična štalica, vol i magarčić, slamica i Dijete na njoj, pastirići, zvjezdice..., i sve to obavijeno još u veo vrlo lijepih i dirljivih božićnih melodija, gdje - barem kod većine njih - 'riječ' govore duboke istine, ali..., naporno je misliti na riječi.

Možda djeca i mogu ostati na toj razini viđenja Božića, no odrasli bi svakako trebali "odrasti" i znati da u stvarnosti ništa nije bilo baš tako. Možemo svoje emocije, svoju ljubav i toplinu prema Novorođenom Spasitelju izraziti i na taj način, kroz "jaslice" ovako ili onako dekorirane, no to ne bi smjelo priječiti da budemo svjesni realnosti koja s takvim predodžbama nema baš ništa zajedničko. Bila je to naime kruta, tvrda i surova realnost. Bila je to obična prljava štala sa svim što se u njoj može naći, a Sveti se Par tu osjećao sam i ostavljen, s trpkim iskustvom neprihvatanja i nerazumijevanja, možda čak i odbačenosti od okoline, oslanjajući se na Jedinoga koji je bio s njima... na svoga Boga. Tradicija nam je predala priču o volu i magarcu koje međutim Evanđelje ne spominje, no zato je u štali moglo biti i drugih životinja. Možemo li pretpostaviti da su se životinje u štali drukčije ponašale nego što se inače ponašaju kada netko remeti njihov noćni mir i počinak? Rado bismo povjerovali da su se poveselile što mogu pružiti gostoprimstvo svom Stvoritelju pa to i na jedan vidljiv način pokazale. No je li to i bilo tako?

Da li nam spomenuti klišeji više pomažu izvorno doživjeti božićni događaj? Ili možda više odmažu? Korisno je o tome razmisliti.

Novi momenat u tu situaciju svakako unose pastiri. Tada se situacija dosta mijenja. No to je sad nešto drugo, nešto novo, o čemu opet vjerojatno nemamo baš realnu sliku.

No ostavimo to, vratimo se štali.

Umjetnik koji je stvarao vitraj jednog prozora na katedrali u Freiburgu, čiji dio gledate na slici naslovnice ovog biltena, sigurno je bio vjernik kao što smo i mi. Možda i puno bolji. Ali, za razliku od nas, bio je puno prizemniji, puno realniji, to će reći puno bliži stvarnom 'ugodaju' božićnog događaja.

On je tu prikazao Blaženu Djevicu kako drži u rukama Dijete kojemu magarac pokušava zubima strgnuti pelene, pri čemu se i Dijete gotovo izmaklo iz Djevičinih ruku, a sveti ga Josip sa strane štapom tjera da se ostavi toga posla. (Na slici nije baš jasno; možda to čine i obje životinje.)

Bio sam ovoga ljeta u Freiburgu pa sam, upozoren na ovaj detalj u katedrali, snimio taj vitraj misleći: Evo nam teme za razmišljanje i obogaćenje našeg Božića ove godine u Risiki.

KAKO ČESTITATI?

**Kad bližnjima kažeš sretan Božić
trudi se pri tom misliti i reći:**

Budi sretan jer je Božić!

Budi sretan, jer je ovo blagdan velikog događaja koji vrijedi za sav svijet.

Budi sretan, jer je to blagdan koji se i tebe tiče!

Isus Krist rođeni od Djevice za spas svijeta rodio se i za tebe.

Došao je da ti budeš sretniji, da tvoj život bude ispunjen smislom i radošću.

Budi sretan, jer od časa Isusova dolaska na ovoj zemlji ima prostora za ljubav i poštovanje.

Budi sretan, jer je Isus postao čovjekom da bi svima bio bratom; jer je Isus postao čovjekom da bi svi ljudi bili autentični i istiniti u svojoj stvorenosti i poslanju; u svom ljudskom dostojanstvu.

U Isusu i po Isusu svi smo sada međusobno braća i sestre s neizrecivim razlogom za međusobnu ljubav.

Zato budi sretan, jer smiješ osjetiti vlastito dostojanstvo i hrabrost da ljubiš svoje bližnje; a jednako tako smiješ osjetiti i toplinu onih koji te okružuju.

Božić je blagdan radi kojeg ću se truditi da učinim sve što će ti pomoći da budeš sretniji; radi kojeg ću se truditi da ne učinim ništa čime bih te mogao rastužiti.

Sretan ti bio ovaj blagdan koji najavljuje sreću!

Joža Prodeus

O Stvorče svijeta sjeti se
da rađajući se nekada
ti naše tijelo obuče
u tijelu čiste Djevice.

Radostan,
milošću Božjom obasjan,
sretan i blagoslobljen
Božić

želi svim Risičanima i svim čitateljima
"Svetog imena"
župnik